

Catalunya
té més de
mil
polígons

Polígons: menys fums i més eficiència

El nou model energètic obre a la indústria les portes de nous mercats i oportunitats de negoci

Lorena Farràs Pérez

L'Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda cedirà de forma gratuïta vehicles elèctrics a particulars i a empreses de la riera de Caldes, una zona que acull 32 polígons industrials, per fomentar-ne l'ús. El Consistori de Granollers vol crear una xarxa d'intercanvi de calor entre empreses dels polígons Camps i Congost perquè aquestes puguin reduir la factura energètica. I l'Ajuntament de Riudellots de la Selva està estudiant fórmules per fer més sostenible el polígon industrial del municipi: potenciant que els treballadors comparteixin cotxe, millorant els horaris del tren i fomentant l'ús del transport públic.

Aquests són només tres exemples de com "els polígons industrials s'allunyen cada vegada més de la clàssica imatge de la fàbrica i la xemeneia fumejant per convertir-se en espais d'activitat econòmica formats per una indústria més neta", explica Carles Rivera, coordinador gerent del Pacte Industrial de la Regió Metropolitana de Barcelona.

Fa anys que els polígons industrials lluiten contra l'etiqueta de contaminants. La legislació vi-

gent i les bones pràctiques empresarials han aconseguit que es faci una gestió correcta dels residus i que es minimitzi l'emissió de gasos contaminants i d'efecte hivernacle. Ara, els cotxes guanyen les fàbriques pel que fa a contaminació.

Però queden altres reptes pendents en matèria de sostenibilitat que poden suposar una oportunitat per als polígons industrials i les seves empreses, segons

DADA

El consum energètic

de la indústria catalana representa el 27% del consum total d'energia. Els usos tèrmics constitueixen el 40% de la demanda energètica total; el transport, un altre 40%, i l'electricitat, un 20%.

l'opinió de Carles Rivera. Un dels més importants es refereix al consum d'energia, especialment cara a Espanya, cosa que penalitza la competitivitat de les empreses del país.

"La transició energètica és una realitat, ja hi som, però hem d'intentar accelerar-la no només perquè el futur del planeta en depèn sinó també per l'oportunitat que significa desenvolupar un nou model productiu", assenyala l'expert. Actualment el consum energètic de la indústria catalana representa el 27% del consum total d'energia. L'electricitat constitueix només el 20% de la demanda energètica; l'altre 80% està format, bàsicament, per un 40% en usos tèrmics (calefacció, fred...) i un 40% en combustibles del sector del transport.

El nou model energètic, basat en les fonts d'energia renovables i en una eficiència més gran en el seu ús, obre a la indústria les portes de nous mercats i oportunitats de negoci. D'una banda, el sector purament elèctric (empreses generadores i comercialitzadores locals d'energia). I, d'altra banda, nous sectors amb un gran potencial de generació de llocs de treball i una oportunitat per a la reconversió del sector de la construcció, i apostant per la rehabilitació energètica. També presenta oportunitats en nous materials, innovació tecnològica, tecnologia de la informació, electrònica, etcètera. A més, la implantació d'energia renovable i l'eficiència energètica més gran repercuteix directament en una menor despesa energètica per a les empreses.

La mobilitat és un altre dels grans reptes pendents dels polígons. Aquests espais generen cada dia milers de desplaçaments en zones que no sempre estan ben comunicades amb transport públic, malgrat els esforços dels últims anys. Una de les principals solucions que estan implantant els polígons industrials és l'impuls del vehicle elèctric. ●

Mariano Marzo

Catedràtic de recursos
Energètics de la UB

Més dependents de l'Orient Mitjà

L'Organització de Països Exportadors de Petroli (OPEP) ha aconseguit la seva quota més important al mercat global des del 1975. Per a no pocs observadors aquesta dada certifica l'èxit de l'estratègia seguida pel càrtel durant els últims dos anys, alhora que revela una tendència preocupant per als països importadors de petroli, que veuen com la seva dependència de l'Orient Mitjà augmenta inexorablement.

Des del novembre del 2014 l'OPEP, sota la batuta del seu líder indiscutible, l'Aràbia Saudita, ha perseguit incrementar aquesta quota situant fora del mercat el màxim nombre possible de competidors amb costos d'extracció més alts. Amb aquest propòsit, en uns moments de sobreoferta de cru, bàsicament propiciada per la irrupció al mercat del petroli de fracking dels EUA, en lloc d'aplicar

**L'oferta
Els productors
de petroli de
l'Orient Mitjà
ja controlen el
34% de la quota
de mercat,
prop del rècord
històric del 36%
(any 1975)**

la vella i habitual política de reduir la producció per així apuntalar els preus del barril, els membres del càrtel més influents (l'Aràbia Saudita i les monarquies del Golf) van imposar a la resta dels socis la decisió de mantenir un ritme de bombatge alt. Aquesta decisió, materialitzada en substancials increments de la producció per part de l'Iraq,

l'Iran i l'Aràbia Saudita, va comportar una dramàtica caiguda dels preus del cru, una caiguda que, tan sols als Estats Units, ha portat un descens de la producció proper a 900.000 barrils diaris des de l'abril del 2015, conseqüència que un elevat percentatge dels productors de petroli de fracking s'han vist forçats a suspendre per motius de rendibilitat econòmica les seves activitats de perforació.

Malgrat que el benefici net obtingut per l'OPEP és qüestionable ateses les grans pèrdues d'ingressos experimentades pels seus membres –reflectides en uns alarmants déficits pressupostaris i en serioses repercussions negatives en els àmbits socioeconòmics i d'estabilitat política–, el càrtel ha aconseguit la seva quota de mercat més important en 40 anys. D'aquesta manera, els productors de petroli de l'Orient Mitjà controlen actualment el 34% de la quota de mercat mundial amb 31 milions de barrils per dia, ja a prop del rècord històric del 36% obtingut el 1975. A efectes comparatius, convé recordar que durant la caiguda del preu del petroli viscuda en la dècada del 1980, desencadenada després de l'entrada al mercat dels nous subministraments procedents del mar del Nord, la quota de l'Orient Mitjà es va situar en un 19%.

L'Orient Mitjà constitueix la font de petroli més important de baix cost del planeta. Sota aquesta circumstància, la dependència de l'OPEP del mercat mundial no farà sinó incrementar-se fins a arribar al 48% de la quota, segons estimacions de l'Agència Internacional de l'Energia. Caldria anar-se preparant. |